

MOWGLI

en HET JUNGLEBOEK

Toneelspel gebaseerd op
'Het Jungleboek' van Rudyard Kipling.

Bewerkt door
LOUIS CONTRYN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOWGLI EN HET JUNGLEBOEK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LOUIS CONTRYN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLLEN:

Verteller

Vader Wolf

Raksha, moeder wolf

Shere Kahn, de tijger

Mowgli als baby en als jongeling

Akela, de leider van de wolven

Baloe, de bruine beer

Bagheera, de zwarte panter

Twee aapjes

Kaa, de pythonslang

Chil, de koning van de wouwen

De witte cobra

Een meisje in witte jurk

Figuratie: wolven en apen

Schaduwspel over de moordende ankus (eventueel)

DECOR

De jungle is een soort bos maar dan heel erg dicht begroeid. Een of meer met kunstgras beklede praktikabels (verhogen) brengen afwisseling in de hoogte van de toneelvloer. Aangepaste belichting en oerwoudmuziek kunnen de junglesfeer verhogen.

MOWGLI BIJ DE WOLVEN

Verteller: Het gebeurde in de Sionieheuvelds omstreeks zeven uur op de avond van een zeer warme dag. Shere Khan, de tijger, had zijn jachtgebied naar hier verplaatst. Van zijn geboorte af was hij aan één poot lam. Daarom had hij nooit wat anders dan vee gedood. Maar vanavond waren het geen ossen waarop hij jaagde. Het waren mensen. Shere Khan jaagde op een familie houthakkers. Ze zaten rond een kampvuur en aten hun avondbrood. Ze hadden de tijger niet opgemerkt. Ze zagen hem pas toen hij naar hen toesprong. Maar hij had zijn sprong misrekend en kwam in het vuur terecht. Shere Khan brulde en huilde van de pijn. De mensen stoven uit mekaar en vluchtten het woud in. En op dat ogenblik ontwaakt vader wolf uit zijn dagrust

Vader wolf: *(komt uit zijn hol, kijkt in de verte):* Dat was de manke tijger. De dwaas! Hij miste zijn sprong. Er komt iets de heuvel op. Pas op. Het is een mens! Het jong van een mens. Kijk!

Moeder wolf: Is dat een mensenjong? Ik heb er nog nooit een gezien. Breng het hier.

Mowgli: *(als baby kruipt in het hol.)*

Moeder wolf: *(vertederd)* Hoe klein! Hoe naakt en toch zo moedig. Vertel eens, was er ooit een wolvin die de eer had een mensenjong onder haar kinderen te hebben?

Vader Wolf: Ik heb daar wel eens van gehoord, wijfje, maar dat was niet in onze horde en niet in mijn tijd.

Moeder wolf: Maar kijk toch eens! Het is helemaal zonder haar en het is niet bang.

Shere Kahn: *(springt op tot voor het hol en beveelt):* Ik eis mijn prooi! Ik wil het mensenjong! Zijn ouders zijn weggelopen. Geef het mij!

Vader Wolf: *(brult)* De wolven zijn een vrij volk, Shere Khan. Ze krijgen hun bevelen van het hoofd van hun horde en niet van de eerste-debeste ossendoder. Het mensenjong is van ons.

Shere Kahn: *(woedend)* Wat zijn dat voor praatjes? Bij de stier die ik doodsloeg, moet ik hier met mijn snuit in je hondenhul blijven liggen om te krijgen wat mijn eigendom is? Ik ben het. Het is Shere Khan die tot je spreekt!

Moeder Wolf: *(kruipt vooraan in hol en roept bijtend):* En ik, Raksha de duivelin, ben het die je een antwoord geeft. Dat mensenjong is van mij alleen. Niemand zal het doden. Het zal leven om met de wolven van onze horde vrij rond te lopen en te jagen. En let erop, jager op kleine naakte jongetjes, ten slotte zal hij jacht maken op jou! En nu vooruit! Maak dat je wekomt. Ga terug naar je moeder nog lammer

dan toen je op de wereld kwam. Weg!

Shere Kahn: (*trekt zich terug*): Elke hond blaft op zijn eigen erf. Wij zullen wel eens zien wat de horde ervan zal zeggen wanneer die weet dat jij een mensenjongen opkweekt. Het jong is van mij en blijft van mij. En ten slotte komt het toch tussen mijn tanden terecht! (*Hij gaat grommend weg.*)

Moeder Wolf: (*tot Mowgli*): Jij blijft bij mij, Mowgli. Want Mowgli de kikker zal ik je heten. De tijd komt nog dat jij jacht zult maken op Shere Khan zoals hij nu jacht heeft gemaakt op jou.

Verteller: In feite had Shere Khan gelijk. De wet van de jungle schrijft voor dat iedere wolf zijn jongen moet tonen aan de raad van de wolven. En deze raad komt gewoonlijk eens per maand, bij volle maan, samen. De andere wolven van de groep kunnen dan weten wie de nieuwe leden zijn. Vader wolf wachtte tot zijn jongen een beetje konden lopen en dan trekt hij met hen, met Mowgli en met moeder wolf, naar de Rots van de raad. Akela, de grote, grijze, alleenstaande wolf was door zijn kracht en zijn list de leider van de horde. Hij had zijn stam reeds een jaar geleid. In zijn jeugd was hij tot tweemaal toe in een wolvenval gelopen en eens had men hem afgeranseld en voor dood laten liggen. Hij kende dus de manieren van de mensen. Voor deze raad nu werd Mowgli geleid.

Vader: (*zegt tot Mowgli*): Hier Mowgli. Blijf hier zitten.

Akela: (*roept*) Je kent de wet! Je kent de wet! Kijk toe, wolven! Kijk goed toe!

Shere Khan (*springt brullend op*): Dat jong is van mij! Het is mijn prooi. Geef het mij terug. Wat heeft het vrije volk van de wolven te maken met een mensenjong?

Akela: Kijk goed toe, wolven. Wat heeft het vrije volk te maken met de bevelen van iemand die niet tot onze horde behoort? Als er betwisting is dan moeten minstens twee leden van de horde, die niet zijn vader of moeder zijn, voor hem spreken. Dat zegt de wet. Wie spreekt voor dit jong? Wie spreekt voor hem?

Baloe: Ik spreek voor hem. Ik Baloe, de bruine beer. Ik spreek voor dit mensenjong. En waarom? Omdat er geen kwaad inzit. Dat is de waarheid! Laat hem meelopen met de horde. En ik zal hem de junglewet leren.

Akela: Dat is één stem. Wij hebben nog een tweede stem nodig. Wie steunt Baloe?

Bagheera: Luister naar mij! Luister naar Bagheera, de zwarte panter. Een naakt jong doden is een schande. En daarbij kan het leven van een jong afgekocht worden. Dat zegt de wet. Ik zal je een wilde stier geven als je het mensenjong in de horde wil aannemen.

Verteller: Toen de wolven hoorden dat Bagheera hen een wilde stier aanbood als ze Mowgli in de horde aanvaarden waren ze onmiddellijk akkoord. "Wat maakt het uit!" riepen ze. "Hij zal toch sterven tijdens de winterregens. Hij zal verschroeien in de zon. Wat kan die naakte kikvors ons schelen. Waar is de stier, Bagheera? En ze volgden de zwarte panter en ze lieten Shere Khan van woede brullen.

Shere Khan: (*brult*) Het is mijn prooi! Het mensenzong hoort mij toe. Mijn dag komt nog, Mowgli! (*En hij sluipt woedend weg.*)

Akela: (*roept*) Mowgli! Mowgli! (*Vader Wolf verschijnt met Mowgli.*)

Akela: (*beveelt*): Leid hem op, wolf, leid Mowgli op zoals dat past bij iemand van het vrije wolvenvolk!

Verteller: En zo wordt Mowgli opgenomen in de horde van de wolven van de Sionieheuveld voor de prijs van een stier en op voorspraak van Baloe, de beer.

DE LES IN DE JUNGLEWET

Verteller: En nu moeten jullie er tevreden mee zijn dat we enkele jaren overslaan. In die tijd heeft Mowgli een wonderlijk bestaan. Hij groeit op met de wolven en hij wordt sterk zoals een jongen die aan niets anders hoeft te denken dan aan wat hij eten zal. Hij neemt zijn plaats in op de Rots van de raad als de horde er vergadert en dan komt hij tot een eigenaardige ontdekking. Als hij een wolf star aankijkt dan wordt dat dier gedwongen zijn ogen neer te slaan. 's Avonds loopt hij soms de heuvels af, rent door de bebouwde velden en kijkt nieuwsgierig naar de mensen in hun hutten. Maar toch wantrouwt hij de mensen omdat Bagheera hem eens een kooi met een valluik heeft getoond die heimelijk in de jungle opgesteld was. Dat is een val, had Bagheera hem toen verteld. Zijn eigenlijke leermeester echter is Baloe, de bruine beer.

Lied van Baloe:

Baloe:

Ik geef de jongen nauwgezet
De lessen in de junglewet.
Wie goed leert wordt bijzonder knap.
Maar wie niet leert die krijgt een klap,
Een flinke klap, ja sapperloot,
Zo'n flinke met mijn berenpoot,
Zo af en toe en als het moet.
Dan leert men later eens zo goed.
Van babbele boe, van babbele ba,
Van babbele boebele babbele ba.
Van babbele boe, van babbele ba.
Van babbele, boebele, ba!
Ik leer ze zwemmen in de stroom
En klimmen in de hoogste boom.
Ik leer ze spieden in het woud
En kruipen door het kreupelhout.
Ik leer ze ook de junglegroet,
Zoals elk dier die roepen moet
Ik leer ze de betekenis
Van 't wonder dat de jungle is!
Dat leert baba, dat leert boeboe
Dat leert Baloe de beer.
Dat leert hij allemaal...
En soms leert hij nog heel wat meer!

Verteller: De grote bruine beer is wat blij dat hij zo'n knappe leerling heeft. De jonge wolven willen van de junglewet niets anders leren dan de dingen die hun eigen horde aanbelangen. Maar Mowgli, die moet de hele junglewet kennen, vindt Baloe.

Baloe: (*zingt de junglewet*)

Als de hemel zo oud is de junglewet
En machtig is haar wil.
Gering is de wolf en klein is zijn jong,
Het luistert en houdt zich stil.
Luister steeds naar de wet, naar de junglewet.
De wolf die haar volgt krijgt gelijk.
Maar de wolf die haar schendt of de wet ontkent,
Die wolf wordt dan een lijk.
Je mag doden voor jezelf, je vrouw en je kind,
Maar dat doden heeft een grens.
Dood nooit ofte nimmer uit spel of plezier,
En dood zeker nooit een mens.
De vlekken die vormen de trots van de slang,
En de horens van de stier.
Wees zuiver en net! Aan de glans van zijn huid
Erkent men de kracht van het dier.
Neem nooit de buit van de zwakkere af,
Vergeld nooit tand om tand
En voor al wat er niet in de wet staat vermeld,
Gebruik je gezond verstand!

Baloe: (*beveelt*) Mowgli, zeg het jachtrefrein van de wolven.

Mowgli: (*zegt op*) Poten die geen gerucht maken, Ogen die kunnen zien in het donker, Oren die de wind in de holen kunnen horen, En scherpe, witte tanden. Dat zijn de kentekens van onze broeders de wolven. (*Tijdens de volgende dialoog begint Mowgli te spelen en te wippen. Hij kruipt in de takken van een boom. Ondertussen gaat Baloe er gezellig bij liggen.*)

Baloe: (*gaat verder met de les*) Maar jij moet een heleboel meer leren, Mowgli. Jij moet de wetten kennen van het woud en het water, jij moet weten hoe je de wilde bijen beleefd aanspreekt als je een zwerm ontmoet, jij moet weten wat je zegt aan Mang, de vleermuis, als je hem 's middags tussen de takken stoort, jij moet weten hoe je de waterslangen moet waarschuwen voordat je in de stroom springt. Als je zo oud zal zijn als ik, broertje, dan zal je bemerken dat heel de

jungle gehoorzaamt aan die ene wet. Het is de oudste wet van de wereld en ze heeft alles geregeld wat het junglevolk nodig heeft. Deze wet is zo volmaakt als tijd en ervaring heeft kunnen bijbrengen. En zeg me nu eens de jachtroep van de vreemdelingen als je op jacht bent buiten je grondgebied.

Verteller: Mowgli moest antwoorden: “Geef mij verlof hier te jagen want ik heb honger.” Het antwoord is: Jaag voor uw voedsel maar niet voor je vermaak.” Mowgli zou zeker het juiste antwoord gegeven hebben wanneer hij niet op dat besliste ogenblik uit de boom viel recht op de dikke buik van Baloe. Plof! Na een paar onhandige trampolinesprongen, hop! hop! hop! belandt hij met een kreet tussen de struiken.

Baloe (*kwaad*): Au! Wacht even, kereltje! (*Hij grijpt Mowgli vast en geeft hem een duchtige bolwassing.*) Hier! klop, en daar! (*Nog een klop.*) Jij moet, (*weer een klop*), opletten! (*En nog een flinke klop.*) Mowgli! (*Klop!*)

Mowgli (*kermt*): Aai! Jij lelijke beer! Jij doet me pijn. Oe... Jij lelijke dikke beer! Mijn hoofd is net een nest vol bijen!

Baloe: Beter één klap van iemand die van je houdt dan een beet van je vijand, Mowgli!

Mowgli (*roept*): Beu! (*zet een neus en loopt weg.*)

Bagheera (*springt te voorschijn*): Is dat nu wel nodig, Baloe? Hoe kan zo'n klein hoofdje al jouw lang gepraat blijven aanhoren?

Baloe: Luister eens, Bagheera. Ken jij in de jungle één wezen dat te klein is om gedood te worden? Mowgli is nog jong en zwak en daarom leer ik hem al deze dingen en daarom sla ik hem ook heel zachtjes als hij niet oplet! En dat is nu alles wat Baloe je te vertellen heeft! (*Ze gaan beide weg.*)

MOWGLI EN HET BANDAR-LOG, HET APENVOLK

Verteller: Mowgli was vreselijk gestoord door de klappen die hij van de beer gekregen had. Hij ging kwaad zitten mokken onder een hoge boom.

Mowgli: (*pruilend*) Die lelijke beer! Die oude, vervelende, dikke Baloe! (*Twee apen verschijnen en gaan aan weerskanten van Mowgli zitten. Ze doen heel lief.*)

Aap 1: Ween je, broertje?

Aap 2: Jij bent toch ons broertje, nietwaar?

Aap 1: Wij hebben handen zoals jij. Kijk!

Aap 2: Jij hebt alleen geen staart.

Aap 1: Wij nemen je in onze armen, Mowgli. En jij krijgt lekkere noten van ons.

Aap 2: Wij nemen je mee hoog in de boomkruinen. En jij zult onze leider zijn.

Aap 1: Jij zal ons aanvoeren, heel de dag.

Aap 2: En jij zal met ons zwieren, hoog in de lucht. Kom met ons mee, Mowgli.

Aap 1: Ja, kom!

Verteller: Mowgli kent het apenvolk, het Bandar-log, niet. Baloe heeft nooit over hen gesproken. Hij heeft Mowgli alle wetten geleerd behalve deze van de apen. En daar is een eenvoudige reden voor: de apen hebben geen wetten. Ze leven zonder leiders. Ze pochen erop dat ze een machtig volk zijn maar een noot die op de grond valt doet ze in een schaterlach uitbarsten en ze zijn alles vergeten. Ze leven hoog in de bomen en geen enkel dier kon hen bereiken. Meer zelfs, geen enkel dier wou iets met hen te maken hebben en daarom zijn ze zo blij dat Mowgli met hen speelt. En plots, ze weten niet waarom, grijpen ze Mowgli bij de hand en sleuren hem mee in een boom. En toen beginnen zij hun tocht. En die tocht van het apenvolk door het bomenrijk is zo uitzonderlijk dat geen mens ze vertellen kan. Ze slingeren hem tussen de boomkruinen met sprongen van wel twintig voet. Mowgli wordt er onpasselijk en duizelig van en toch geniet hij van deze dolle vlucht. Zijn geleiders schieten met hem zo hoog in de bomen dat hij de uiterste dunne twijgen onder hen voelt buigen en kraken. En dan, met een rauwe schreeuw zwieren ze weer door de ijle ruimte naar beneden en grijpen zich met hun handen en voeten vast aan de lagere takken van de volgende boom. En zo, springend en schreeuwend en gillend vliegt de troep met Mowgli als gevangene over de bomenwegen. Een tijdje is hij bang dat ze hem zouden laten vallen, dan wordt hij kwaad maar hij weet dat hij zich

niet weren kan en daarna begint hij na te denken. Het enige wat hij doen kan is zijn vrienden Baloe en Bagheera waarschuwen. Daarom kijkt hij om zich heen en ontdekt, diep in de blauwe lucht Chil, de koning van de wouwen. Mowgli vliegt door de ruimte en roept: "Hillo! Hillo! Hillo!" Chil ziet dat de apen iets dragen en laat zich zakken om te zien of het iets eetbaars is dat ze meevoeren. Hij fluit van verbazing als hij ontdekt dat Mowgli opgetild wordt naar de top van een boom en dat hij warempel de wouw-roep laat horen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto